

Boodschap van paus Benedictus XVI voor Wereldmissiedag 2011

"Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u" (Joh. 20,21)

Geliefde broeders en zusters!

Ter gelegenheid van het *Jubileum 2000* heeft de eerbiedwaardige *Johannes Paulus II* aan het begin van een nieuw millennium van het christelijke tijdperk met kracht opnieuw gewezen op de noodzaak om de inzet te hernieuwen aan allen de boodschap van het evangelie te brengen "met dezelfde bewogenheid als die van de eerste christenen" (Apostolische brief *Novo millennio ineunte*, 58). Het is de kostbaarste dienst die de Kerk kan bewijzen aan de mensheid en ieder individu, op zoek naar de diepe redenen om het eigen bestaan ten volle te beleven. Daarom weerklinkt diezelfde uitnodiging elk jaar bij de viering van Wereldmissiedag.

De onophoudelijke verkondiging van het evangelie maakt immers ook de Kerk, haar toewijding, haar apostolische geest levend, vernieuwt haar pastorale methoden, opdat die steeds meer aan de nieuwe situaties zijn aangepast – ook die welke om een nieuwe evangelisatie vragen – en worden bezield door een nieuw elan: "De zending vernieuwt inderdaad de Kerk, versterkt het geloof en de christelijke identiteit en geeft nieuwe geestdrift en nieuwe motivatie. Het geloof wordt krachtiger als het aan anderen gegeven wordt. De nieuwe evangelisatie van de christelijke volken zal inspiratie en steun vinden door de inzet voor de universele zending" (Johannes Paulus II, encycliek *Redemptoris missio*, 2).

Gaat en verkondigt

Dit doel wordt voortdurend opnieuw tot leven gebracht door de viering van de

liturgie, vooral van de eucharistie, die altijd afsluit met de opdracht van de verrezen Jezus aan de apostelen: "Gaat..." (Mat. 28,19). De liturgie is altijd een oproep 'vanuit de wereld' en een nieuwe zending 'in de wereld' om te getuigen van hetgeen men heeft ervaren; de reddende kracht van het Woord van God, de reddende kracht van het paasmysterie van Christus. Al degenen die de verrezen Heer hebben ontmoet, hebben de behoefte gevoeld dit te verkondigen aan anderen, zoals de twee leerlingen van Emmaus deden. Na de Heer in het breken van het brood te hebben herkend "stonden zij onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar vonden ze de elf met de mensen van hun groep bijeen" en vertelden wat hun onderweg was overkomen (Luc. 24,33-34). Paus *Johannes Paulus II* spoorde ertoe aan "wakker en klaar" te zijn "om zijn gelaat te herkennen en naar onze broeders en zusters te snellen

met het blijde bericht: “Wij hebben de Heer gezien!” (Apostolische brief *Novo millennio ineunte*, 59).

Aan allen

Degenen tot wie de verkondiging van het evangelie is gericht, zijn alle volkeren. De Kerk is “krachtens haar natuur op zending gericht, omdat zij volgens het plan van God, de Vader, haar oorsprong vindt in de zending van de Zoon en de zending van de heilige Geest” (Tweede Oecumenische Vaticaans Concilie, decreet *Ad gentes*, 2). Dit is “de eigen genade en roeping van de Kerk. Zij vindt daarin haar diepste identiteit. Zij bestaat om te evangeliseren” (Paulus VI, Apostolische exhortatie *Evangelii nuntiandi*, 14). Dientengevolge kan zij zich nooit in zichzelf opsluiten. Zij schiet wortel op bepaalde plaatsen om verder te gaan. In gehoorzaamheid aan het woord van Christus en gedreven door de genade en liefde van de heilige Geest bereikt haar werkzaamheid ten volle en op actuele wijze alle mensen en alle volkeren om ze te leiden tot het geloof in Christus (vgl. *Ad gentes*, 5).

Deze taak heeft zijn dringende noodzaak niet verloren. Integendeel, “de zending van Christus de Verlosser, welke aan de Kerk is toevertrouwd, is nog lang niet voltooid. Een blik op het geheel van de mensheid [...] toont aan dat die zending pas aan haar begin staat en dat wij ons met alle kracht moeten inzetten om haar te dienen” (Johannes Paulus II, encycliek *Redemptoris missio*, 1). Wij kunnen niet rustig blijven bij de gedachte dat na tweeduizend jaar er nog steeds volkeren zijn die Christus niet kennen en zijn heilsboodschap nog niet hebben gehoord.

En dat niet alleen; de groep mensen die, ook al hebben zij de boodschap van het evangelie ontvangen, deze hebben vergeten en verlaten, die zich niet meer in de Kerk herkennen, breidt zich uit; en veel kringen, ook traditioneel christelijke samenlevingen, zijn vandaag ongevoelig om zich open te stellen voor het woord van het geloof. Er is een culturele verandering aan de gang die ook wordt gevoed door de globalisering, door gedachtestromingen en door het heersende relativisme, een verandering die leidt tot een mentaliteit en levensstijl die afzien van de boodschap van het evangelie, alsof God niet bestond, en die het zoeken naar welzijn, het gemakkelijk verdienen, carrière en succes verheerlijken, ook al gaat dat ten koste van de morele waarden.

Medeverantwoordelijkheid van allen

De universele zending betreft allen, alles en alle tijden. Het evangelie is niet een exclusief goed van wie het heeft ontvangen, maar een gave die men samen moet delen, een blijde boodschap die men moet meedelen. En deze gave-verplichting wordt niet slechts aan enkelen toevertrouwd, maar aan alle gedoopten die “een uitverkoren geslacht ... een heilige natie, Gods eigen volk” zijn om zijn wonderbare daden te verkondigen.

Ook alle activiteiten zijn betrokken bij de universele zending. De aandacht voor en de samenwerking met het evangeliserende werk van de Kerk in de wereld kunnen niet beperkt worden tot enkele ogenblikken en bijzondere gelegenheden en kunnen evenmin worden beschouwd als een van de zoveel pastorale activiteiten: de missionaire dimensie van de Kerk is essentieel en dient daarom altijd voor ogen te worden gehouden. Het is belangrijk dat zowel de gedoopt-

ten individueel, als de kerkgemeenschappen niet sporadisch en onregelmatig betrokken zijn bij de zending, maar voortdurend, als een vorm van christelijk leven. De Missiedag zelf is niet een geïsoleerd ogenblik in de loop van het jaar, maar een kostbare gelegenheid om stil te staan en te overwegen of en hoe wij antwoorden op de missionaire roeping; een antwoord dat essentieel is voor het leven van de Kerk.

Wereldwijde evangelisatie

Evangelisatie is een complex proces en bevat verschillende elementen. Onder andere is bij de missionaire bezieling altijd bijzondere aandacht geschonken aan solidariteit. Dit is ook een van de doeleinden van Wereldmissiedag, die middels de Pauselijke Missiewerken aanspoort tot hulp voor evangelisatiewerk in missiegebieden. Het gaat om steun aan instellingen die de Kerk vestigen en consolideren door middel van catechisten, seminaries, priesters; en ook om het leveren van een eigen bijdrage aan de verbetering van de levensomstandigheden van mensen in landen waar de verschijnselen van armoede, ondervoeding vooral bij kinderen, ziekten, gebrek aan sanitaire en onderwijsvoorzieningen het ernstigst zijn. Ook dit behoort tot de zending van de Kerk. Door het evangelie te verkondigen neemt zij het menselijk leven in de volle zin van het woord ter harte. Het is onaanvaardbaar, benadrukte de dienaar Gods *Paulus VI* herhaaldelijk, dat bij de evangelisatie de thema's worden verwaarloosd betreffende menselijke vooruitgang, gerechtigheid, bevrijding van iedere vorm van onderdrukking, vanzelfsprekend met respect voor de autonomie van de politieke sfeer. Zich niet interesseren voor de tijdelijke problemen van de mensheid zou betekenen "dat wij de les zouden vergeten die het evangelie ons leert over de liefde voor de

lijdende en behoeftige naaste" (*Evangelii nuntiandi*, 31.34); dat zou niet in overeenstemming zijn met het gedrag van Jezus, die "rondging door alle steden en dorpen, waar Hij onderricht gaf in hun synagogen en de Blijde Boodschap verkondigde van het Koninkrijk en alle ziekten en kwalen genas" (Mat. 9,35).

Zo wordt de christen door zijn medeverantwoordelijke participatie aan de zending van de Kerk een bouwer van de gemeenschap, de vrede, de solidariteit die Christus ons heeft gegeven, en werkt hij mee aan het verwezenlijken van Gods heilsplan voor de hele mensheid. De uitdagingen die hij daarbij ontmoet, roepen de christenen op om samen met anderen de weg te gaan; de zending is een integraal onderdeel van deze weg samen met allen. Hierin dragen wij, ook al is het in aarden potten, onze christelijke roeping, de onschatbare schat van het evangelie, het levende getuigenis van de gestorven en verrezen Jezus, die men ontmoet en in wie men gelooft in de Kerk.

Moge de Missiedag in ieder het verlangen en de vreugde opnieuw tot leven brengen om de mensheid tegemoet te "gaan" door aan allen Christus te brengen. In zijn naam geef ik u van harte de apostolische zegen, in het bijzonder aan hen die zich het meest inspannen en lijden voor het evangelie.

Uit het Vaticaan, 6 januari 2011, Hoogfeest van de Openbaring van de Heer

Benedictus XVI

© Copyright 2011 – Libreria Editrice Vaticana/
Secretariaat RK Kerk in Nederland

Vertaling: drs. H.M.G Kretzers